

**СПРАВА «КРУПА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KRUPA v. UKRAINE)**

(Заява № 55903/20)

Стислий виклад рішення від 18 листопада 2021 року

З 2017 року заявник тримається під вартою у Державній установі «Черкаський слідчий ізолятор».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у на-

ціональному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявник також висував інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними, і заявник не мав у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо інших скарг заявника Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, дійшов висновку про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання його під вартою під час кримінального провадження та пункту 5 статті 5 Конвенції у зв'язку з відсутністю або наданням неналежного відшкодування за надмірно тривале тримання заявника під вартою, а також пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

3. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».